

DECYZJA NR 1926/2006/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 grudnia 2006 r.

ustanawiającej program działań Wspólnoty w dziedzinie polityki ochrony konsumentów (2007–2013)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 153,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota może przyczynić się do ochrony zdrowia, bezpieczeństwa oraz interesów gospodarczych i prawnych obywateli poprzez działania w dziedzinie ochrony konsumentów.
- (2) Właściwe jest zatem ustanowienie programu działań Wspólnoty w dziedzinie polityki ochrony konsumentów zastępujące decyzję nr 20/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2003 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe finansowania działań Wspólnoty wspomagających politykę ochrony konsumentów w latach 2004-2007 ⁽⁴⁾. Decyzja ta powinna zatem zostać uchylona.
- (3) Należy nadać szczególny priorytet kwestii włączania interesów konsumentów do wszystkich kierunków polityki Wspólnoty zgodnie z art. 153 Traktatu, a także kwestii włączania do nich zadań polityki ochrony konsumentów, które zostały określone w niniejszym programie. Koordynacja z innymi kierunkami polityki i programami Wspólnoty stanowi kluczowy element służący zapewnieniu, by

interesy ochrony konsumentów były w pełni uwzględniane w innych kierunkach polityki. W celu promowania synergii oraz uniknięcia nakładania się działań należy przewidzieć w ramach innych funduszy i programów Wspólnoty wsparcie finansowe na rzecz włączania interesów konsumentów do dziedzin, których dotyczą te fundusze i programy.

- (4) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały czas trwania programu, kopertę finansową stanowiącą główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu punktu 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽⁵⁾.
- (5) W ogólnym interesie europejskim leży reprezentowanie na poziomie Wspólnoty aspektów zdrowotnych i związanych z bezpieczeństwem usług oraz produktów nieżywnościowych oraz interesów gospodarczych i prawnych obywateli, a także interesów konsumentów związanych z kwestią opracowania norm dla produktów i usług. Biorąc pod uwagę szczególnie charakter zainteresowanych organizacji, wznowienie wsparcia Wspólnoty na rzecz działalności takich organizacji nie powinno podlegać zasadzie stopniowego zmniejszania zakresu wsparcia Wspólnoty.
- (6) Właściwe jest zapewnienie przejścia między niniejszym programem a programem przez niego zastępowanym, w szczególności w odniesieniu do kontynuacji wieloletnich środków oraz oceny wyników poprzedniego programu i dziedzin, które wymagają poświęcenia większej uwagi. Począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., środki w ramach pomocy technicznej i administracyjnej powinny, w razie potrzeby, obejmować wydatki związane z zarządzaniem działaniami, które nie zostały w pełni zrealizowane do końca 2013 r.
- (7) Środki niezbędne dla wdrożenia niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z 11.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 16.8.2006, str. 8.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 marca 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 14 listopada 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2006 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją nr 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (8) W procesie realizacji programu należy uwzględnić fakt, że rynek wewnętrzny nie będzie funkcjonował należycie, jeżeli w niektórych państwach członkowskich interesy konsumentów będą chronione w mniejszym stopniu niż w innych. W związku z tym program powinien kłaść szczególny nacisk na ochronę konsumentów i skierowane do nich działania informacyjne w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie, tak aby zapewnić jednolite warunki we wszystkich państwach członkowskich.
- (9) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „porozumieniem EOG”) przewiduje współpracę w dziedzinie ochrony konsumentów pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu uczestniczącymi w Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanymi dalej „państwami EFTA/EOG”), z drugiej strony. Należy również umożliwić otwarcie programu dla uczestnictwa innych krajów, w szczególności państw sąsiadujących z Unią Europejską oraz państw ubiegających się o członkostwo, kandydujących lub przystępujących do Unii Europejskiej.
- (10) Podczas realizacji programu należy wspierać współpracę z państwami trzecimi nieuczestniczącymi w programie z uwzględnieniem wszelkich właściwych umów zawieranych między tymi państwami a Wspólnotą.
- (11) Znaczenie i wpływ środków podejmowanych w ramach programu należy systematycznie poddawać monitorowaniu i ocenie, w tym niezależnym ocenom zewnętrznym. W celu dokonania oceny polityki ochrony konsumentów powinno się sformułować wymierne cele oraz opracować wskaźniki.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na transgraniczny charakter zagadnień z nimi związanych, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty ze względu na większe możliwości efektywnej i skutecznej ochrony zdrowia, bezpieczeństwa oraz interesów gospodarczych i prawnych obywateli za pomocą działania wspólnotowego, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie programu

Niniejszym ustanawia się program działań Wspólnoty w dziedzinie polityki ochrony konsumentów, na okres od 31 grudnia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., zwany dalej „programem”.

Artykuł 2

Cele i zadania

1. Celem programu jest uzupełnienie, wsparcie i monitorowanie polityk państw członkowskich oraz wkład w ochronę zdrowia, bezpieczeństwa oraz interesów gospodarczych i prawnych konsumentów, jak również propagowanie ich prawa do informacji, edukacji i organizowania się w celu ochrony ich interesów.
2. Cel, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany za pomocą następujących zadań:
 - a) zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, szczególnie poprzez dowody wyższej jakości, lepsze konsultacje i lepsze reprezentowanie interesów konsumentów;
 - b) zapewnienia skutecznego stosowania zasad w dziedzinie ochrony konsumentów, szczególnie poprzez współpracę w zakresie ich egzekwowania, informowanie, edukowanie i dochodzenie roszczeń.

Zadania te zostaną zrealizowane dzięki połączeniu działań i instrumentów zamieszczonych w wykazie zawartym w załączniku I, zgodnie z priorytetami zawartymi w rocznym planie pracy, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. a).

Artykuł 3

Finansowanie

1. Niniejszym ustala się kopertę finansową dla realizacji programu w okresie od 31 grudnia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. na 156 800 000 EUR.
2. Wartość środków przyznanych na okres jednego roku jest zatwierdzana przez władzę budżetową w granicach ram finansowych.

Artykuł 4

Wkład finansowy

1. Wkład finansowy Wspólnoty nie może przekroczyć następujących poziomów:
 - a) 50 % kosztów działań finansowanych wspólnie przez Wspólnotę i jedno lub większą liczbę państw członkowskich, lub przez Wspólnotę i właściwe organy państw trzecich uczestniczących w programie zgodnie z art. 8; z wyjątkiem przypadków działań wyjątkowej użyteczności, w których wkład Wspólnoty w ich kosztach nie przekracza 70 %;

- b) 85 % kosztów działań służących opracowaniu zintegrowanych europejskich studiów magisterskich na kierunkach związanych z ochroną konsumentów;
- c) 50 % wydatków na działalność europejskich organizacji konsumenckich;
- d) 95 % wydatków na działalność europejskich organizacji konsumenckich reprezentujących interesy konsumentów w procesie opracowywania na szczeblu Wspólnoty norm dotyczących produktów i usług.

2. Wkład finansowy Wspólnoty może przyjąć postać:

a) stypendiów naukowych przeznaczonych na mobilność nauczycieli i studentów w ramach zintegrowanych europejskich studiów magisterskich na kierunkach związanych z ochroną konsumentów. Zarządzanie tymi stypendiami można powierzyć krajowym agencjom programu Erasmus będącym częścią programu uczenia się przez całe życie;

b) świadczeń z tytułu kosztów podróży i pobytu związanych z wymianą urzędników odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa.

3. Kryteria oceny tego, czy działanie wykazuje wyjątkową użyteczność w rozumieniu ust. 1 lit. a), ustanawiane są z wyprzedzeniem w rocznym planie pracy. Działania wyjątkowej użyteczności przynoszą korzyści w szczególności konsumentom z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie.

4. Wznowienie wkładu finansowego przewidzianego w ust. 1 lit. c) i d) nie podlega zasadzie stopniowego zmniejszania.

5. Do celów ust. 1 i 2, wkład finansowy Wspólnoty może również przyjąć formę płatności ryczałtowych lub finansowania poprzez stawki ryczałtowe, jeśli jest ono dostosowane do charakteru zamierzonych działań określonych w rocznym planie pracy. W przypadku stawek ryczałtowych lub opłat ryczałtowych nie stosuje się limitów procentowych określonych w ust. 1, pomimo że nadal wymagane jest współfinansowanie.

Artykuł 5

Beneficjenci

Klasy beneficjentów kwalifikujących się do uzyskania wkładu finansowego określonego w art. 4 są określone w załączniku II.

Artykuł 6

Pomoc administracyjna i techniczna

1. Ze środków finansowych przyznanych na realizację programu można również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytami i oceną, które są niezbędne bezpośrednio do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów; w szczególności: wydatki

poniesione z tytułu badań, spotkań, działań informacyjnych i publikacyjnych, wydatki związane z technologiami informatycznymi służącymi wymianie informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na wsparcie techniczne i administracyjne poniesionymi przez Komisję w związku z zarządzaniem programem.

2. Ze środków finansowych przyznanych na realizację programu można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne niezbędne dla zapewnienia przejścia pomiędzy programem a środkami przyjętymi na podstawie decyzji nr 20/2004/WE. W razie potrzeby można przewidzieć w budżecie po 2013 r. środki na pokrycie tych wydatków, tak aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 7

Realizacja

1. Za realizację programu odpowiedzialna jest Komisja.

Przy podejmowaniu działań służących realizacji celu i zadań określonych w art. 2 w pełni wykorzystuje się właściwe dostępne metody realizacji, w tym, w szczególności, bezpośredniej lub pośredniej realizacji przez Komisję w sposób scentralizowany.

2. Procedurę, o której mowa w art. 10 ust. 2 stosuje się do przyjmowania:

a) rocznego planu pracy dotyczącego realizacji programu określającego:

- priorytety i działania, które należy podjąć, w tym podział zasobów finansowych,
- kryteria wyboru i przyznawania środków oraz kryteria ustalania wysokości wkładów finansowych Wspólnoty,
- wykorzystanie płatności ryczałtowych lub finansowania poprzez stawki ryczałtowe, oraz
- planowane terminy zaproszeń do składania ofert, wspólnych działań i zaproszeń do składania wniosków;

b) uzgodnień, w tym kryteriów wyboru i przyznawania środków, dotyczących realizacji działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a).

3. Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 10, o działaniach podjętych w celu realizacji programu.

Artykuł 8

Uczestnictwo państw trzecich

Udział w programie jest otwarty dla:

a) państw EFTA/EOG, zgodnie z warunkami ustalonymi w porozumieniu EOG;

- b) państw trzecich, w szczególności krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa, krajów ubiegających się o członkostwo, kandydujących lub przystępujących do Unii Europejskiej, a także krajów Bałkanów Zachodnich włączonych do procesu stabilizacji i stowarzyszenia, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich dwustronnych i wielostronnych umowach z tymi państwami ustanawiających ogólne zasady uczestnictwa w programach wspólnotowych.

Artykuł 9

Monitorowanie, ocena i upowszechnianie wyników

1. Komisja w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi, monitoruje realizację działań programu w świetle jego celów. Przedstawia ona komitetowi, o którym mowa w art. 10, sprawozdanie w tym zakresie oraz informuje o tym Parlament Europejski i Radę.
2. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przedkładają jej informacje w sprawie realizacji i skutków programu.
3. Komisja zapewnia ocenę programu po trzech latach od jego rozpoczęcia i po jego zakończeniu. Komisja przekazuje wnioski z tej oceny, opatrzone własnym komentarzem, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki działań podjętych zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 10

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.
3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 11

Uchylenie

Niniejszym uchyla się decyzję nr 20/2004/WE.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-E. ENESTAM
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DZIAŁANIA I INSTRUMENTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

Zadanie I

Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów, szczególnie poprzez dowody wyższej jakości, lepsze konsultacje i lepsze reprezentowanie interesów konsumentów.

Działanie 1

Gromadzenie, wymiana i analiza danych oraz informacji dostarczających podstawy dowodowej dla kształtowania polityki ochrony konsumentów oraz włączenia interesów konsumentów do innych dziedzin polityki wspólnotowej, w tym:

- 1.1. Monitorowanie oraz ocena rozwoju rynku i jego wpływu na gospodarcze i inne interesy konsumentów, w tym badania, badania cen, badania zmian w strukturze rynków, badania konsumentów i przedsiębiorstw, gromadzenie i analiza skarg konsumenckich, gromadzenie i analiza danych dotyczących transgranicznego handlu przedsiębiorstw z konsumentami oraz rynków.
- 1.2. Tworzenie i obsługa baz danych.
- 1.3. Gromadzenie i analiza danych statystycznych i innych użytecznych danych, których element statystyczny będzie rozwijany przy wykorzystaniu, jeśli to konieczne, wspólnotowego programu statystycznego.

Działanie 2

Gromadzenie, wymiana, analiza danych i informacji oraz udoskonalanie narzędzi oceny dostarczających wiarygodne z naukowego punktu widzenia podstawy dowodowe na temat bezpieczeństwa produktów i usług przeznaczonych do konsumpcji, w tym narażenia konsumentów na chemikalia uwalniane przez te produkty, ryzyka i obrażeń związanych ze szczególnymi produktami i usługami przeznaczonymi do konsumpcji oraz technicznej analizy powiadomień o zagrożeniu.

Działanie 3

Wsparcie sporządzania opinii naukowych i oceny ryzyka, w tym prac niezależnych komitetów naukowych powołanych na mocy decyzji Komisji 2004/210/WE z dnia 3 marca 2004 r. w sprawie utworzenia komitetów naukowych w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego i środowiska ⁽¹⁾.

Działanie 4

Przygotowanie inicjatyw prawodawczych i innych inicjatyw regulacyjnych oraz promowanie inicjatyw współregulacyjnych i samoregulacyjnych, w tym:

- 4.1. Ekspertyz prawnych i technicznych, w tym badań, w zakresie uregulowań prawnych i ich skutków.
- 4.2. Ekspertyz prawnych i technicznych, w tym badań, w zakresie kształtowania polityki w dziedzinie bezpieczeństwa produktów i usług oraz gospodarczych i prawnych interesów konsumentów.
- 4.3. Ekspertyz prawnych i technicznych, w tym badań, w zakresie oceny zapotrzebowania na normy bezpieczeństwa produktu oraz opracowywania mandatów do wyznaczania norm dla produktów i usług.
- 4.4. Seminariów, konferencji, warsztatów oraz spotkań zainteresowanych stron i ekspertów.

Działanie 5

Wkłady finansowe na rzecz działalności europejskich organizacji konsumenckich.

Działanie 6

Wkłady finansowe na rzecz działalności europejskich organizacji konsumenckich reprezentujących interesy konsumentów w procesie opracowywania na szczeblu Wspólnoty norm dla produktów i usług.

Działanie 7

Zwiększanie zdolności regionalnych, krajowych i europejskich organizacji konsumenckich, szczególnie poprzez organizację szkoleń i wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej dla pracowników, a zwłaszcza dla organizacji konsumenckich w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie.

(¹) Dz.U. L 66 z 4.3.2004, str. 45.

Zadanie II

Zapewnienie skutecznego stosowania zasad w dziedzinie ochrony konsumentów, w szczególności poprzez współpracę w zakresie ich egzekwowania, informowania, edukowania i dochodzenia roszczeń.

Działanie 8

Działania na rzecz poprawy skutecznego stosowania prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów, w szczególności dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów ⁽²⁾, w tym:

- 8.1. Działania na rzecz poprawy koordynacji monitorowania i egzekwowania prawa oraz poprawy współpracy pomiędzy właściwymi organami, w tym opracowywanie i obsługa narzędzi informatycznych (np. baz danych, systemów informacyjnych i komunikacyjnych) oraz organizacja seminariów, konferencji, warsztatów i spotkań zainteresowanych stron i ekspertów ds. egzekwowania prawa, wymiana urzędników odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa i organizacja szkoleń, również dla pracowników sądowych.
- 8.2. Monitorowanie i ocena bezpieczeństwa produktów i usług nieżywnościowych, w tym wzmocnienie i rozszerzenie zakresu i działania systemu ostrzegania RAPEX, z uwzględnieniem zmian w zakresie wymiany informacji dotyczących nadzoru rynku oraz dalszy rozwój sieci ds. bezpieczeństwa produktów konsumenckich, przewidzianej w dyrektywie 2001/95/WE.
- 8.3. Wspólne działania w zakresie monitorowania i egzekwowania prawa oraz inne działania w ramach współpracy administracyjnej i współpracy w zakresie egzekwowania prawa.
- 8.4. Działania na rzecz współpracy administracyjnej i współpracy w zakresie egzekwowania prawa z państwami trzecimi nieuczestniczącymi w programie.

Działanie 9

Prawne i techniczne ekspertyzy, w tym badania, dotyczące monitorowania i oceny transpozycji, wykonania i egzekwowania prawodawstwa w dziedzinie ochrony konsumentów przez państwa członkowskie, zwłaszcza dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym ⁽³⁾ i rozporządzenia (WE) nr 2006/2004. Działanie to obejmuje również opracowanie i obsługę łatwo i publicznie dostępnych baz danych dotyczących transpozycji oraz wykonywania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów.

Działanie 10

Działania na rzecz informowania, udzielania porad i dochodzenia roszczeń, w tym:

- 10.1. Monitorowanie funkcjonowania alternatywnych systemów rozstrzygania sporów i ocena ich wpływu.
- 10.2. Wkład finansowy na rzecz wspólnych działań przeznaczonych dla organów publicznych lub podmiotów o celu niezarobkowym stanowiących wspólnotowe sieci dostarczające informacje i zapewniające wsparcie konsumentom w celu pomagania im w dochodzeniu własnych praw i w uzyskiwaniu dostępu do odpowiedniego rozstrzygnięcia sporów (Sieć Europejskich Centrów Konsumentkich).
- 10.3. Działania na rzecz poprawy komunikacji z obywatelami UE w kwestiach dotyczących ochrony konsumentów, szczególnie w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie, w tym publikacje poświęcone zagadnieniom związanym z polityką ochrony konsumentów, dostarczanie informacji przez Internet i działania informacyjne na temat środków ochrony konsumentów i praw konsumentów.

Działanie 11

Działania na rzecz edukowania konsumentów, w tym:

- 11.1. Specjalne działania skierowane do młodych konsumentów, starszych konsumentów oraz wrażliwych grup konsumentów, mających wyraźnie mniejsze możliwości obrony swoich interesów, oraz udoskonalenie interaktywnych narzędzi edukowania konsumentów.
- 11.2. Wsparcie finansowe na rzecz utworzenia zintegrowanych europejskich studiów magisterskich na kierunkach związanych z ochroną konsumentów, w tym program stypendiów umożliwiających studentom pobyt przez okres do sześciu miesięcy w innym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22.

ZAŁĄCZNIK II

BENEFICJENCI KWALIFIKUJĄCY SIĘ DO UZYSKANIA WKŁADÓW FINANSOWYCH OKREŚLONYCH W ART. 4

1. Wkłady finansowe na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), mogą być przyznawane organom publicznym lub podmiotom o celu niezarobkowym wyznaczonym w drodze przejrzystej procedury przez państwo członkowskie lub odpowiedni zatwierdzony przez Komisję właściwy organ.
2. Wkłady finansowe na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b), mogą być przyznawane instytucjom szkolnictwa wyższego państw członkowskich lub państw trzecich uczestniczących w programie zgodnie z art. 8, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 decyzji nr 2317/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. ustanawiającej program poprawy jakości w szkolnictwie wyższym i wspierania międzykulturowego zrozumienia poprzez współpracę z państwami trzecimi (Erasmus Mundus) (2004-2008) ⁽¹⁾.
3. Wkłady finansowe na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), mogą być przyznawane studentom i nauczycielom zintegrowanych europejskich studiów magisterskich na kierunkach związanych z ochroną konsumentów otrzymujących współfinansowanie z tytułu art. 4 ust. 1 lit. b).
4. Wkłady finansowe na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), mogą być przyznawane urzędnikom odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa w dziedzinie ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2006/2004 i dyrektywie 2001/95/WE.
5. Wkłady finansowe na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c), mogą być przyznawane europejskim organizacjom konsumenckim, które:
 - a) są organizacjami pozarządowymi, o celu niezarobkowym, niezależnymi od interesów branżowych, handlowych, zawodowych lub innych kolidujących z programem interesów, a główne ich cele i działania obejmują promocję i ochronę zdrowia, bezpieczeństwa oraz interesów gospodarczych i prawnych konsumentów we Wspólnocie;
 - b) zostały upoważnione do reprezentowania interesów konsumentów na szczeblu wspólnotowym przez krajowe organizacje konsumenckie w co najmniej połowie państw członkowskich, które — zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi — reprezentują konsumentów i działają na poziomie regionalnym lub krajowym; oraz
 - c) przedłożyły Komisji wystarczająco wyczerpujące informacje dotyczące ich członkostwa, regulaminu i źródeł finansowania.
6. Wkład finansowy na rzecz działań, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), może być przyznawany europejskim organizacjom konsumenckim, które:
 - a) są organizacjami pozarządowymi, o celu niezarobkowym, niezależnymi od interesów branżowych, handlowych, zawodowych lub innych kolidujących z programem interesów, a główne ich cele i działania obejmują reprezentowanie interesów konsumentów w procesie normalizacji na szczeblu wspólnotowym;
 - b) zostały upoważnione w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich do reprezentowania interesów konsumentów na szczeblu wspólnotowym:
 - przez organy reprezentujące krajowe organizacje konsumenckie w państwach członkowskich, zgodnie z zasadami lub praktykami krajowymi, lub
 - w przypadku braku organów, o których mowa w tiret pierwsze — przez krajowe organizacje konsumenckie w państwach członkowskich reprezentujące konsumentów i działające na szczeblu krajowym, zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi,
 - c) przedłożyły Komisji wystarczająco wyczerpujące informacje dotyczące ich członkostwa, regulaminu i źródeł finansowania.

(1) Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 1.